

Пряма мова

(за матеріалами зб. диктантів за ред. О.Авраменка)

1. Я не бачив його, а тільки коли мене викликали першого, щоб одержати нагороду, то я почув, що він голосно заплакав згадував Іван.
2. Якось під час прогулянки містом почув, як один хлопець сказав дівчині Як тебе не любити! А Дмитро Омелянович додав Києве мій.
3. Леонардо да Вінчі стверджував Навіть найменша кішка шедевр.
4. Дивлюсь я на небо та й думку гадаю, чому я не сокіл, чому не літаю... полинуло через ефір до Землі.
5. Який швидкий, випередив мене пробурмотів він собі під ніс і додав Невже Михайло встає вдосвіта хазяйнувати?
6. Раптом вона подумала Я теж хочу на південь!
7. Почувши про море, скелі, пісок, вони сказали Які скелі й пісок? Що Ви верзете? От у нас є свій курячий авторитет!
8. Вони нависають над землею а ми поглядаємо на небо питаючи Коли ж ти сонечко любе розтопиш увесь сніг?
9. Якось Енді сказав Я хотів би бути таким же знаменитим, як королева Великобританії.
10. Візьми оцю подумав укотре простягаючи руки до глиняної личини вона найбільш правдива бо натуральна.
11. Мені хотілося написати диктант але цього дня мусив пасти череду розповідає тринадцятилітній Андрій Власенко з Черкащини й додає Що ж, я причепив приймач за гілку й писав на пасовищі а потім повернувшись додому переніс написане з чернетки в чистовик.

